

Vi kan selv bestemme!

**AL FORANDRING
KOMMER NEDEFRA**

Marxistisk-Leninistisk Parti DKP/ML

Ved 80ernes slutning er Danmark i dyb krise.
Så dyb som nogensinde.
Den forlorne optimisme er borte.
Tilbage står de barske kendsgerninger.
Og de dystre fremtidsudsigter.
Der er brug for noget helt andet.
Et revolutionært alternativ.
En politik for flertallet.

Danmark bestemmer selv ...

- men ikke i NATO

NATO har dikteret folketingsvalg. Schlüter og Co. har lydigt bøjet sig og udskrevet det. For vores såkaldte allierede med Reagans USA i spidsen »kan ikke leve med« folketingets beslutning om at meddele fremmede flådefartøjer, at danskerne ikke vil have atomvåben på dansk territorium i fredstid. Trusler og fordømmelser svirrer i luften. Alverdens ulykker vil ramle nedover hovedet på det syndige Danmark, hvis det ikke følger USAs vilje.

Danskerne vil ikke have atomvåben i Danmark. Det er en rigtig holdning. Den er i fredens interesse og i landets interesse. Det er vor suveræne ret at føre og hævde denne politik. At kræve den respekteret og overholdt.

Men NATO er ikke et samarbejde mellem ligestillede og ligeberettigede partnere. Det er et redskab i den ene af de to imperialistiske supermagters hænder. Som Warszawapagten er et redskab i Sovjetunionens hænder. Og USA forlanger total underkastelse under dets politik og

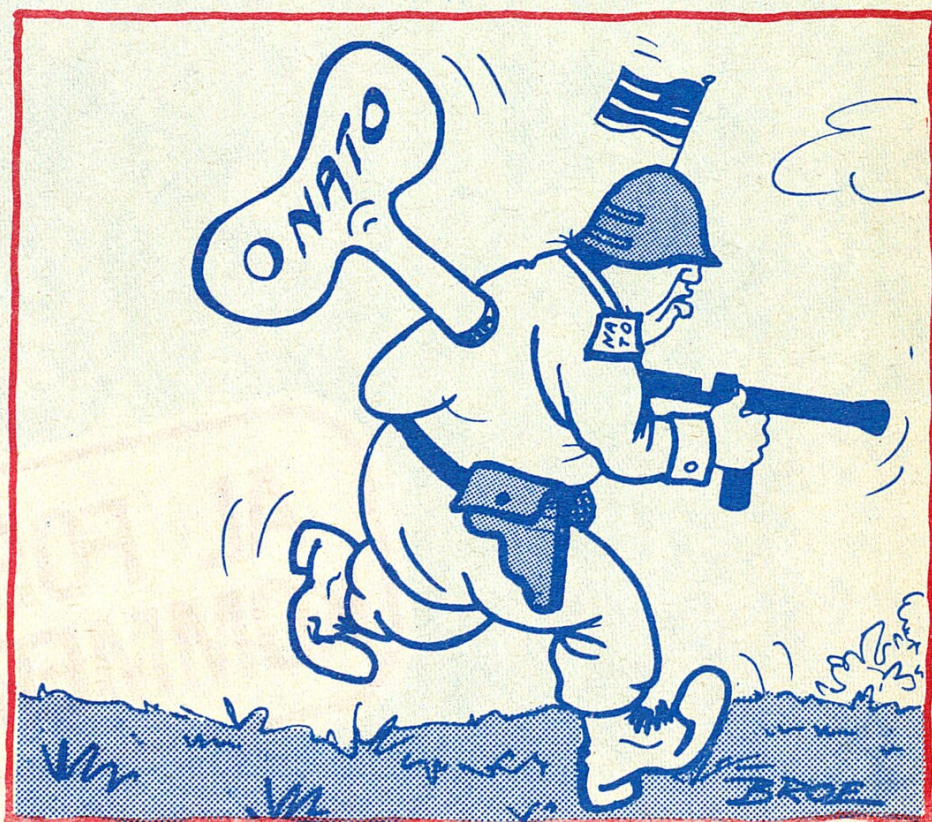
diktat. Det viser kendsgerningerne. Det er at stikke befolkningen blå i øjnene, når det påstås at medlemskab af NATO og dansk selvbestemmelse kan bringes til at harmonere. Dansk selvbestemmelse og en politik imod atomrustningskapløbet og supermagternes dødsensfarlige krigsforberedelser kan kun fastholdes og gennemføres udenfor NATO.

...og heller ikke i EF

Når det gælder EF, er dansk selvbestemmelse blevet solgt i bid efter bid, på det ene område efter det andet. Planerne for gennemførelsen af det såkaldte »indre marked« fra 1992 og opbygningen af den politiske union er vidt fremskredne. Vejen er åbnet for et EF med fælles møntfod, fælles centralbank, fælles inden- og udenrigspolitik. Nye skridt henimod »Europas Forenede Stater«, som det store flertal af danskerne ikke ønsker. Med stadig mere katastrofale konsekvenser på alle felter. EF-politikernes løfter holdt ikke. For medlemskabet var i monopolernes, og ikke i befolkningens, interesse. Dansk selvstændighed og økonomisk og social fremgang er uforeneligt med medlemskab af EF.

Overdanmark og Underdanmark

Det er det store flertal, Underdanmark, der har betalt

for de riges gilde. Med fortsat reallønsfald og forringede levevilkår. Som har måttet lægge ryg til massearbejdsløshed, virksomhedslukninger og profit-flytninger. Til nedskæringer i sundhedsvæsenet, skolenedlæggelser i stribevis osv. Til den gradvise afmontering af de fremskridt og goder, der er kæmpet så hårdt for. Arbejderne, de almindelige funktionærer og offentlige ansatte, de små landmænd og fiskere, de unge, pensionisterne og bistandsmodtagerne har måttet spænde livremmen ind, mens Overdanmark har festet.

Og nu står de parat igen med den »nødvendige økonomiske politik«, med hensynet til konkurrenceevnen og betalingsbalancen. Både Schlüter, Helveg og Auken. Parate til at fortsætte angrebene på reallønnen og de sociale budgetter. I mere eller mindre tilsløret form.

Danmark er delt. Og Overdanmark og Underdanmarks, de få og de manges, interesser er diametralt forskellige.

Grundpillerne vakler

Det er grundpillerne i den borgerlige og socialdemokratiske politik i efterkrigstiden, som vakler. Den såkaldte velfærdsstat. EFs velsignelser. NATO-politikken.

Den har hverken sikret velfærd og fremgang for det store flertal. Eller dansk selvstændighed. Eller freden.

Flere og flere sætter spørgsmålstegn ved denne gale kurs. Flere og flere indser, at velfærd, suverænitæt og fred ikke sikres gennem de parlamentariske studehandler og korridorpolitikken på

En politik for flertallet

1

Arbejde til alle!

Nej til fabrikslukninger og massefyringer! Stop for salg af arbejdspladser til udlandet!

2

Forsvar levevilkårene!

Automatisk og fuld dyrtidsregulering. 35 timers arbejdsuge med fuld kompensation. 75 kr. som mindsteløn! Nej til skjulte lønangreb som ØD/OD og den såkaldte pensionsreform!

3

Arbejde, uddannelse og boliger til alle unge!

4

Stop angrebene på den sociale sektor

Nej til slagtning af hospitaler, skoler og daginstitutioner! Større tilskud til børnefamiljerne! 25% mere til pensionister, arbejdsløse og bistandsmodtagere! Væk med madmomsen! Forhøj den skattefri bundgrænse! Kraftig progression! Stop for de riges skattefiduser!

5

Flere, bedre og billigere boliger

6

Stop forurening og miljøforgiftning!

7

Stop nazisme, fascisme og fremmedhad!

Forbud mod nazistiske og fascistiske organisationer og propaganda! Enhed mellem danskere, indvandrere og flygtninge!

8

Nej til union! Danmark ud af EF!

9

Nej til krig!

Ingen atomvåben på dansk jord! Stop for atommodernisering, konventionel og kemisk oprustning! Danmark ud af NATO! Væk med NATO og Warszawapagten!

10

Støt folkenes kamp for frihed og uafhængighed!

Anerkend PLO – Boykot Israel! Nej til apartheid! USA – Væk fra Nicaragua! Sovjet – Ud af Afghanistan!

Christiansborg. At al forandring må komme nedefra, og at det kun er gennem at organisere og udvikle en bred folkelig modstand og kamp udenfor folketinget, at planerne om nye kriseovergreb på flertallet og nye brandudsalg af den nationale selvstændighed kan stoppes.

De officielle regeringsalternativer, en ny Schlüter-regering eller en socialdemokratisk ledet regering under Auker, er ikke reelle alternativer. Der er nuanceforskelle. Men de fører samme grundlæggende politik. Det er begge NATO og EF-regeringer. De vil begge gennemføre nye indkomstpolitiske indgreb og nye kriseangreb for at lade de almindelige mennesker betale igen og sikre de rige.

Det er den barske og be-
drøvelige sandhed.

Samling til venstre!

Der er bevægelse mod venstre, og der er opbrud på venstrefløj. Det er nødvendigt med en samling af de kræfter, der vil have sat Danmark på en helt anden kurs end den borgerlige-socialdemokratiske katastrofekurs. En samling til forsvar for arbejdernes og flertallets interesser, for virkelig selvstændighed og uafhængighed. Som det f.eks. er udtrykt i de 10 punkter til flertallets politik, som udspringer af arbejderklassens og den brede befolknings langvarige kamp gennem årene. Et program som retter sig imod nye nedskæringsfelttog, uanset hvem, der har regeringsmagten efter et valg.

Det marxistisk-leninistiske parti besluttede på sin kongres i december 87 ikke at opstille ved dette folketingsvalg. Fordi det først og fremmest er nødvendigt at skabe en bredere samling til venstre. En ny venstrefløj, som ikke sælger principperne ved udsigt til ministerposter eller for at støtte et såkaldt arbejderflertal, der fører politik i borgerskabets interesse. Sådan som det blev tilfældet med den »gamle venstrefløj« SF, VS og DKP, eller en Møller Hansen. Vi kan derfor ikke anbefale en stemme på nogen af de opstillede partier, og opfordrer til at undlade at stemme ved dette valg.

Men først og fremmest opfordrer vi til at styrke kampen i hverdagen. For Overdanmark er især interesseret i at få en ny regering, der er i stand til at gennemføre nye reallønsangreb og nedskæringer i levestandarden og de sociale budgetter, og videreføre integrationen i EF og NATO. Så er det af mindre betydning, hvem der leder en sådan regering, eller hvilke partier, der indgår i den.

DKP/ML

Marxistisk-Leninistisk Parti

Jeg ønsker

- ☐ yderligere oplysninger
- ☐ nærmere kontakt
- ☐ prøveabonnement på **Dagbladet Arbejderen**
Danmarks eneste revolutionære avis
3 måneder for kun 100 kr.

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

sendes til

DKP/ML

Griffenfeldsgade 26, 2200 København N

Telefon: 01 35 60 69

**Danmark bestemmer selv.
Når det store flertal tager
sagen i egne hænder og
står fast. Og gør op med
de fås fejlslagne politik.**